

N:o 19.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 Mars 1886.
 — — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, med förslag till förordning om upphäfvande af förordningen angående plikt och straff för dem, som försumma bivistande af katekesförhör den 4 December 1765.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 29.)

Till Konungen.

Hos Riksdagen har framställning blifvit gjord om upphäfvande af förordningen angående plikt och straff för dem, som försumma bivistandet af katekesförhör, den 4 December 1765, hvari stadgas böter för föräldrar, husbönder och matmödrar, som utan laga förfall afhålla sig från husförhörs bevistande, med särskilda belopp för nämnda personer sjelfve och för hvar och en af deras barn och tjenstefolk, som sig icke infinner.

De i denna förordning meddelade föreskrifter anser ock Riksdagen vara af beskaffenhet att icke längre böra bibehållas. Dessa föreskrifter kunde på den tid, då författningen utfärdades, ega ett berättigande deruti, att husförhören, ehuru visserligen till sin grund en kyrklig institution, jemväl tjenade andra, rent verdsliga statsändamål, såsom folkundervisningen och mantalsskrifningarna. Denna husförhörens verldsliga betydelse torde få anses hafva bortfallit. De s. k. husförhörsböckerna föras numera icke med ledning af upplysningar, som utslutande vinnas vid husförhören, och upprättas icke hufvudsakligen i

och för dem, utan för att tjena till upplysning och ledning vid mantals- och skattskrifningarna. Genom bestämmelser i 5 § af förordningen angående mantals- och skattskrifningarnas förrättande den 20 Juli 1861 är ock sörjdt därför, att husförhørsböckerna må ega den för sistberörda ändamål nödiga fullständighet och tillförlitlighet. Vid sådant förhållande synes underlåtenhet att bivista husförhören icke kunna annorlunda anses än som en kyrklig förseelse, hvilken icke bör vara belagd med sådana verldsliga påföljder, som de i 1765 års förordning stadgade.

Riksdagen har, på grund af de sålunda anförda skäl, för sin del antagit följande

Förordning om upphäfvande af förordningen angående plikt och straff för dem, som försumma bivistande af katekesförhör, den 4 December 1765.

Härigenom förordnas, att förordningen angående plikt och straff för dem, som försumma bivistande af katekesförhör, den 4 December 1765, skall upphöra att vidare gälla.

Med undersätlig vördnad:

Stockholm den 16 Mars 1886.
